

pokud jde o poměr mezi pojištěným dělníkem samým a podnikem, nikoli však pokud jde o osobu třetí, která s podnikem v žádném námezdním poměru nebyla, vyvrácen jest rovněž ustanovením §u 46 cit. zák., který výslovně mluví též o pozůstalých osoby pojištěné a že mezi pozůstalé, jak je na mysli má cit. zák., patří i otec, odkázaný na výživu úraz utrpěvšího, stanoveno jest výslovně v §u 7 čís. 2 písm. b) cit. zák.

Čís. 3741.

I za platnosti zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 85 sb. z. a n., lze podati žalobu na vyklizení. Shledá-li soud, že nárok na vyklizení pronajímateli bez výpovědi nepřisluší, zamítne žalobu.

(Rozh. ze dne 16. dubna 1924, R II 125/24.)

Žalobu o vyklizení místností opíral žalobce o tvrzení, že prý nájemní poměr mezi ním a žalovaným nevznikl. Procesní soud první stolice žalobě vyhověl, odvolací soud zrušil rozsudek i s předchozím řízením a žalobu odmítl. Nejvyšší soud zrušil usnesení odvolacího soudu a uložil mu, by, nepřihlížeje k zrušovacímu důvodu, podle zákona jednal o odvolání.

Důvody:

Názor, z něhož vychází soud odvolací, že, jde-li o nájemní poměr, který lze zrušiti jen výpovědí, a soudní svolení k výpovědi schází, jest žaloba o vyklizení a odevzdání pronajatých místností nepřipustna a pořad práva vyloštěn, jest nesprávným. § 1 zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 85 sb. z. a n. sice ustanovuje, že pronajímatel může nájemní nebo podnájemní smlouvu vypověděti jen se svolením příslušného okresního soudu, ale tím není vyloučeno, že se pronajímatel nemůže domáhati vyklizení a odevzdání pronajatých místností sporem, má-li za to, že má zákonný důvod, na př. podle §u 2 (4) nebo §u 3 zmíněného zákona, pro který může požadovati vyklizení pronajatých místností i bez výpovědi. Podá-li pronajímatel z takového důvodu žalobu o vyklizení a odevzdání pronajatých místností, nemůže ho soud odkázati na nesporné řízení, na něž patří výpověď z bytů, nýbrž musí o žalobě té jednati a o ní rozhodnouti. Shledá-li, že nárok na vyklizení bez výpovědi žalujícímu pronajímateli nepřisluší, nebude moci žalobě pro nepodstatnost její vyhověti, nýbrž rozsudkem ji zamítne. Tato bezdůvodnost žaloby nezakládá však zmatečnosti. Odvolací soud proto v tomto případě, kde pronajímatel žaluje o vyklizení z důvodu, že nájemní poměr prý mezi ním a žalovaným ani nevznikl, neprávem vyhověl odvolání, pokud uplatňovalo zmatečnost dle §u 477 čís. 6 c. ř. s. a neprávem zrušil řízení a rozsudek, ježto prý věc patří na cestu nespornou (§ 477 čís. 6 c. ř. s.).